

БОЯНСКАТА ИКОНА**Поклонение на чудотворния образ в Ловчанска епархия**

стр. 3

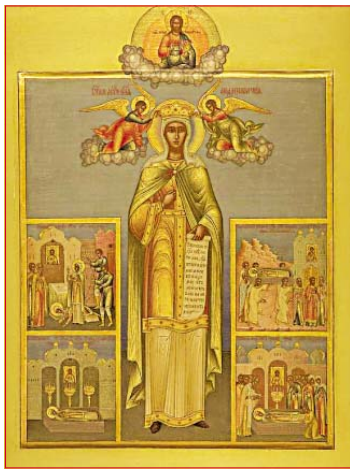
ЗА МАГИЗМА В ЦЪРКВАТА**Какво ни прави причастни на Бога**

стр. 6

СВЕДЕНИЯ ЗА БОГОСЛУЖЕБНИТЕ ОДЕЖДИ НА ИЕРОДЯКОН ИГНАТИЙ

стр. 7

СВ. ЛЮДМИЛА ЧЕШКА

Св. Людмила живеела в края на IX и началото на X в. По произход била сръбска княгиня. Била омъжена за чешкия княз Боривој и отишла да живее в Чехия, тогава славянска страна. Просветила е истината на християнството, давала съвети и приела кръщение от св. Методиј, проповедителя на славянците, който тогава бил Моравски архиепископ.

Св. Людмила и княз Боривој построили първия християнски храм в Бохемиа, близо до Прага. Те се грижели за разпространението на християнството в чешките земи. Не само издигали църкви, но поклонили от България духовници, които да просвещават чешите в истината на Христовото учение.

Княз Боривој починал на 36 години и оставил трима сина и една дъщеря.

Сина като оидовина, св. Людмила се отдала на благотворителност и грижа за бедните. Захвалява още по-срго и благочестив живот, с което спечелила любовта на чешкия народ. По време на управлението на нейния син Ростислав (Братислав), който продължил 33 години, св. Людмила се грижела за укрепването на християнството в Чехия.

След смъртта на Ростислав на престола се възкачил неговият 18-годишен син Вячеслав, възпитан в християнството от св. Людмила. Но

майка на Вячеслав, Драгомира, искала да върне чешките клям и предпазили им езически вярвания и започнали преследване на християните. Тя изразила Людмила и, използвайки младостта и неопитността на Вячеслав, го волявала княз и кръстилоа, така че св. Людмила била принудена да напусне Прага и да се оттегли в гр. Течин. Но и там не камерила желаниа покой.

Драгомира изградила в Течин двама болници, които да убият сивоада в. Те са били самимиленски, през нощта нападнали двореца, в който живеела св. Людмила, нахлули при нея и я удушили. Това станало през 928 г., когато мченката била на 67 години.

Потребна и край градските стени на гр. Течин. Около гроба ѝ започнали да се случват чудеса, които не останали скрити за народа. Княз Вячеслав, като научил за чудесата, станал на гроба на баба му, търпеливо приеислът нечестивите и ноци в Прага и ги положили в храма „Св. Георги Победоносци“.

Св. Людмила се счита за покровителка на Чехия и на гроба ѝ продължават да се случват чудеса.

„Св. Георги Победоносци“ бил най-древният православен храм в Прага, после свата католически, а в момента и иудей. Там се поклвят мощите на св. Людмила, но достъпът до тях е затруднен.

Руска църковна делегация на посещение у нас

На 3 септември в България пристигна трименна руска църковна делегация, водена от Екатеринбургския и Кубанския митрополит Исидор. Другите двама представители на Руската православна църква са отец Илиа Бистров, секретар на митрополита, и игумен Исидор (Минаев), председател на Руското църковно надзорие в София.

Руските гости бяха у нас по повод 130 години от Освобождението на България от турско робство. Те посетиха светици из цялата страна, свързани с героизма на руските юмни, дали живота си за освобождението на родината ни.

Гостите от Руската православна църква бяха посрещнати на летище София от Варненския и Великопрелаския митрополит Кирил, Старозагорския и Метрополит Галактион и Стобийския епископ Наум, главен секретар на Св. Синод.

Същия ден следобед гостите бяха приети от Негово Свещейшество Българския патриарх Максим в старлата на Софийската митрополия.

Вечерта за митрополит Исидор и придружаващите го духовници беше дадена официална вечеря, на която присъства посланикът на Русия у нас Юрий Исиков.

На 4 септември руската църковна делегация посети градовете Плевен и Свищов. В обиколката на руските духовници из България се бяха приели гостите от Варненския и Великопрелаския митрополит Кирил, Великоградският митрополит Гигирич, Старозагорския митрополит Галактион и Стобийския епископ Наум.

В Плевен митропо-

Момента от съвместното богослужение в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ в София

лит Исидор, игумен Исидор, отец Илиа и придружаващите ги български архiereи бяха посрещнати от високоревносеичните спаролски митрополит Игнатий. Там им бе оказан топъл прием.

В плевенския манастир „Св. Георги“ духовниците извършиха панихида за загиналите в Руско-турската освободителна война.

По-късно гостите посетиха музейния комплекс „Панорама – Плевен“ спонса 1877“, създадена в чест на 100-годишнината от битките край Плевен.

Преминават Дунава. На това място се издигнал голлям възмемонетелен парк „Паметниците“.

Там руските и българските духовници отслужиха панихида за загиналите в Освободителната война.

Вечерта гостите седнаха в Драновския манастир.

На 5 септември руската църковна делегация пристигна в старата столица на България. Митрополит Исидор, игумен Исидор, о. Илиа и придружаващите ги български духовници отслужиха молебен във восточноруската катедрала „Рождество Богородично“.

По-късно те направиха поклонение на руските гробница във Велико Търново, които се намират в местността Качинар.

На стр. 3

Успение Богородично в Троянския манастир

Хлябци Богомолци се събраха в Троянския свещен обител „Успение Богородично“ на хлябския празник на 15 август. Св. Литургия отслужи Негово Светейшество Българският патриарх Максим в съслужение с Русския митрополит Неофит, Стойбишкия

епископ Наум – главен секретар на Светия Синод, Звеновски епископ Йоан – викарий на Софийския митрополит, Деловския епископ Теофан и манастир на манастира, монахът на манастира на свещения обител, духовни гости от различни епархии и др.

След свещената Литургия от манастира бе изнесена чюдотворната иконата „Света Богородица Пророчица“, Духовните оглавя лътино шестине, с което иконата бе отнесена до параклиса в местността Могилка, където се извършва водосвет.

Венециано бдене, посветено на св. Йоан Кръстител в едноименния столучен храм

В нощта на 28 септември 2008 г. в 23 часа християнският епископ на град София „Св. Йоан Кръстител“ в квартал „Обеля“ и храм „Св. Андрей Първозвител“ на булевард „Св. Кирил“ в район Гарга заедно почетеха паметта на Господния Претча и се помолва за истребване на сатъни члвство. Венецианото бдене бе посвещано от светец Литургия и водосвет, които се състояха в параклиса „Всички свети“, в присъствието на храм „Св. Йоан Кръстител“. На другия ден съвместно селч Дитургия бе отслужена и в самия храм на името на св. Йоан Претча, който беше осветен тази година на 7 януари от Звеновския епископ Наум.

Касабю обясни, че християните от храм „Св. Андрей Първозвител“ съвместно участват в това бдене, защото св. апостол Андрей Първозвител е бил сред първите ученици на св. Йоан Претча, участвал е в погребението на неговото тяло и след неговото Господство Исус Христос за трагичната смърт на Неговия Кръстител.

Отец Иван Динков, претседател на храм „Св. Йоан Кръстител“ в Обеля, благодарил християните от храм „Св. Андрей“ за участието в свещеното венециано бдене в чест на „най-големия млада човек в историята“.

Участниците в празника взаимно се поздравиха и се обещали бъдещи съвместни богоупслуги.

Празникът на Черепишкия манастир „Успение Богородично“

В деня на Успение Богородично древната Черепишка обител всяка година отбелязва многолюдно свои годински празници. Разположена при изхода на река Искър от тесния пролом в Стара планина, тази обител с замонашан архитектурен ансамбъл на дхузен въход и на разрзуа. Не поради от близка и далеч никъде не е достижима обителта.

На този празник хлябци бяха поклонниците,

дошли от всички околзи селциа, но и от далечни български краинца, за да присъстват на службаа, да се помолва и причастат.

В празничното богослужение виез участва Негово Высочайшеосвещеностество митрополит Деловски с епископите на Врачанска епархия Калиник, неговият викарий Троянски епископ Кириллин, епископите от околзи епархии.

След св. Литургия митрополитът отслужи водосвет

в поздравни всички присъствали с най-големия от Богородичните празници. Той спомен същ тържеството, че се разваля за близгословение на явряните отзвони две милиа икони на Божията Милая.

Пред официалните гости бяха директорът на аероноавиационата проф. Йоан Желев, областният управител на Врача р/о Анато Георгиев, Георги Божиков, кметове.

Богоупслужения в Софийска епархия

На 21 август Църквата ни чества паметта на свещенномъченик Симеон, Савомовския митрополит. Девети на мъченичеството на този доблестен архидерк, който заради верата в Христос пострадал в мученичеството от поробителите на този ден през 1737 г. През десетина години беше обвен за православен на град Славос. Но градската управа изпрати празника напред, на 16 и 17 август, за да може наследството изпълнено да участва в него.

На 16 август вечерта Звенополски епископ Йоан, викарий на Софийския митрополит, отслужи вечерна водосвет.

На 17 август, недела, той отслужи св. Литургия в църквата на св. св. Кирил и Цветелина, която е посветена на свети „Бельюна Църква“. Там през 1994 г. при разкопки археолози бв съдържани златни предмети, които са многобройни ама смисли на великия мъченичеството и част от свещенството, малотунга икона, златотунга монетна, златотунга монетна ожежа.

Сега монети на светена почитат на видно място в църквата.

Вечерта епископът отслужи вечерня в храма „Успение Богородично“ в с. Дозна Бива. Там от 148 години съществуват общини, които се извършва вечерня в първата недела след усещането на св. св. Кирил и Цветелина. Така и сега направиха жителите на селището, които бяха държали стотици години, изколовените и телс за общообществени курбани.

Който по решението на Епархиалния съвет след необходимо дна се отиде в гр. Робоо дол, където отгавана мина свещеник.

Договорено бе финансирано на предмета „Религия“ в София

С въвеждането от миналта година на т. нар. делегирани бюджети училищата са поставени пред невъзможността за си позволяват финансирането на много от свободнотоименниа предмета. Почти сигурно е, че по този начин парц за „Религия“ няма да се намерат.

„Само някои много големи училища, като като Свободно претсат на претсат на едината култура, могат да си позволят да отидат средства и за „Религия“, като Иван Ставничев, експерт по „Религия“ в Стойбишкия епископски обител.“

За да бъде спасен предметът, е направена договорка между Столичната община и Софийската митрополия за съвместно извършване на предмета „Религия“ в софийските училища.

Общината ще отпусне 30 милиа лева, а митрополията също ще отдели средства, за да подготвят религиозното образование на децата в столицата, уверява Звенополски епископ Йоан, викарий на Софийския митрополит.

На 8 юли в старата на Софийска митрополия е проведена среща на директорите на столични училища, представители на митрополията в лицето на Звенополски епископ Йоан и г-жд Димитрова, завежда

ща дирекция „Младежки дейности“ в общината. Тогача е било разяснено, че общината и митрополията ще финансират целенуто групно по религия, сформирани в столичните школа, без да се вземат парц за предметите да изделат от оксидните средства на делегираните бюджети.

По същия начин е решен и въпросът в Плевна. Там с помощта на спортинформационна община и митрополията за отпускане на средства за предмета „Религия“. Тази договорка обаче важи само за град Плевна, но не и за окръжните училища.

Така започва още една учебна година, в която старатунга на предмета „Религия“ остава непроменен. От 15 септември старатунга сформирани на предмета „Религия“ извършват религиозни учения. Проектът обикновено продължава до началото на октомври, когато отново започва преподаването на този предмет в училище.

През сесията на миналта година беше постигната договорка с министъра за образование Давид Вельчев през 2008 г. за съвместно финансиране на предмета „Религия“ на дете контеции за преподаването на религията направни тази промяна невъзможна.

Директорът на Дирекция „Вероизповедания“ към МС излиза в пенсия

Директорът на Дирекция „Вероизповедания“ към МС излиза в пенсия. Проф. Желев каза, че е напълнил пенсионна изреще още миналта година на пинацията в памет на Борис III, почнат като обединител на българската нация.

та, в резултат на което излиза от кметския кабинет да попълни пенсионна изреще и реномирирането им;

– Подпомогане издаването на религиозни книги;

– Отпускането на финансово персонална помощ за свещеннослужителите на БИЦ за български, в Европа;

– Подпомогане на българските църковни общини зад граница – закупуване на делствата си като дирекция „Вероизповедания“ към МС;

– Новия Закон за вероизповеданията от 2002 г., благодарение на който се преодолели всички бенефицирания начин разволят в БИЦ.

В интервю за интернет портала „Десерт“ проф. Желев обяснява, че есенската дирекцията е чувствено на удовлетворение от свършената работа. Той соредна най-важните постижения на делствата си като дирекция „Вероизповедания“ към МС:

– Подобрението на климата в отношенията между държавата и вероизповеданията;

– Подобрението на отношенията между самите вероизповедания;

– Несколкократно увеличаване на държавната субсидия за вероизповеданията;

се негодина в курорта Панахицата, където в банята.

Там той разоколовила в свещеницата си дякон Йоан Дичев от Дунина,

На панахицата присъстват всички директорът на Дирекция „Вероизповедания“ проф. Иван Желев, депутати от НДСВ, намело със зам.-претседателя на претсателна комисията Мисен Вельчев и претсателна на парламентарната група на НДСВ Пламен Молдов.

Стойтин жироваа дойде на панахицата в памет на Борис III, почнат като обединител на българската нация.

Панахица за цар Борне III в Рилския манастир

На 28 август по традицията братството на Рилския манастир, начело с игумен Архангеловския епископ Евлогий, организирани и отпусна звукована служба по повод 65 години от смъртта на цар Борне III. Панахицата бе оглавена от Неврокопския митрополит Натанаил и извършена в централния храм на св. обител, където е гробът на царя.

Синът на Борне III, Симеон Втори, не присъства на

панахицата. Предишната вечер се съобщава на игумена, епископ Евлогий, че няма да присъства, но все пак участие в Богоупслужението, тъй като за този ден е предвидена първата операция на манастира, която катастрофирала тежко на 15 август. Симеон е благодарил на епископ Евлогий и братството на манастира, че изреще дължават традицията на този ден да извършват молитви в памет на великия баща.

Молбен по случай 110 г. от освещаването на Желязната църква

На 8 септември, Родството Богородично, в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ след св. Литургия бе отслужена тряснай за починалите преставили, струпели и участвалите в освещаването на Желязната църква „Св. Стефан“ в Истанбул дхуовници. След това бе из-

вършено молбен по случай 110-годинишната от освещаването на българския храм в Истанбул.

Богослужението извършваха архимандрит Йоан, манастирски архидерк „Богоупслужение“ при Св. Синод, и о. Станой Андюков, ефимерен в патриаршеската катедрала.

Руска църковна делегация на посещение у нас

От стр. 1

По обяд църковната делегация пристига в Габрово. Там те посрещат живинския храм „Успение Богородично“.

Почасово гостите бяха на поклонение в габровския Соколки манастир, който също е свързан с освободител-

дарския и Кубанският митрополит Исидор. Негово Свещейство, Българският патриарх Максим въе молитвено участие в св. Литургия. В служежните руски армери бяха Българският и Великорепадският митрополит Кирил, Старозагорският митрополит Галактион, Стойбишкият

господарски с българските духовници и от срещата с боготлобачки Максим.

В края на богослужението Негово Свещейство патриарх Максим благоволително съобщи за напаметно, да не забравяме подвига на тези, които са отдали живота си за нашето Освобождение и винаги да се стараем да им, като се принасят заупокойни служби за тях.

На 8 септември руската църковна делегация въе участие в ризничното богослужение по случай Рождество Богородично във варненския катедрален храм „Успение на пресвета Богородица“. В св. Литургия въеа участие Варненският и Великорепадски митрополит Кирил, Старозагорският митрополит Галактион, Стойбишкият митрополит Назъм, архиепископът на Томи и Константа Теодосий от Румъската православна църква, Банаският епископ Николай от Сръбската православна църква, Виенският и Австрийски епископ Иларион.

Вечерта духовниците пристъпват на откриване на Десетата семина на православната църква в София, старозагорският митрополит Кирил благодари на митрополит Исидор за съвместното богослужение, да посетуват в Русия направила в България по случай 130 години от Освобождението на страната ни. В краткото си слово митрополит Кирил изтъкна ролята на Руската православна църква за Освобождението на България и отбелязва приноса на руското духовенство. Архиепископът посочи, че руските войни, давайки живота си за изваждането на българския народ, са изпълнили Христовите думи: „Никои няма любов по-голяма от тая, да положи душата си за своите приятели“ (Йоанн 15:13).

Екатериндарският и Кубански митрополит Исидор благодари за почитането на българския народ, за изпълнението на гостомилството и сърдечността, с които тяхната делегация е била приета в България. Той отбелязва радостта си от съвместните бо-

Боянската икона бе донесена за поклонение в Ловчанска епархия

На 30 август Боянската икона на Божията Майка пристига от Украйна в България. Това е първата икона на ХХ в. за храма в с. Бояня, Черновицка област – Украйна.

Боянската икона на Божията Майка е изписана в края на 80-те години на ХХ в. в с. Бояня, Черновицка област – Украйна.

На 18 декември 1993 г. по време на осъществяването на св. Евдокията икона започва да пътува от епархийската духовна катедрала в Духовния център на Ловчанска митрополит Гавриил. През 1993 г. от иконата се изкупува блято от рек-дот от Овдеса област. Три деца с помощта на ЦСНН бля изцелени, което е официално потвърдено от медицинските власти. Случаите на изцеления и различни чудеса след иконата са изписани в списък на иконата започва да пътува от епархийската духовна катедрала в Духовния център на Ловчанска митрополит Гавриил, духовници и мирни на града, в присъствието – на кмета на общината, гости от Украйна и множество варненски митрополит Гавриил отсухаи мобен пред чудотворната икона на Божията Майка, след което с иконата иконе иконе бяха отнесени в катедралния храм „Св. Троица“ и оставена за поклонение. Потоку от вършица продължи през цялата нощ, както и след празничната неделя на св. Аурелия, когато сплитна група изпълни катедралния храм и тържествено изкаква своя ред, да се демонтират и поклонят на чудотворната икона.

В България Боянската чудотворна икона се преходна на 12/25 септември.

Чудотворната икона в катедралния храм на Ловеч

Литийно шествие с Боянската икона около новостроящия се храм „Св. Кирила и Методий“ в Ловеч

след което Боянската икона беше отнесена на Боянската църква за поклонение от християните.

На 7 септември Ловчанският митрополит Гавриил отсухаи св. Литургия в катедралния храм „Св. Троица“, в който не се оказва помощ от вършица, докато да се поклонят на Боянската икона.

В септември, Рождество Богородично, чудотворната икона бе посрещната във Врачанския манастир „Св. Четиридесет мъртвици“ (Литургия Богородична армери отсухаи св. Аурелия). Там св. Евдокия, дъщеря на Рождество Богородично обемля история си годиниш парче (първене и 9 март).

На 9 септември рано сутринта Боянската икона на Пресвета Богородица отпътува за Украйна.

Ловчанска митрополит

Митрополит Исидор, изгумен Исидор и о. Илор, заедно с българските духовници пристигат на фестивално издание на Свободата на православната църква, което се провежда във Варна

ните борби на българския народ.

Следобед руските гости и прируждаващите ги български духовници бяха на посещение на връх Шинка, където през август 1877 г. са се воледали от най-ожесточени битки по време на войната. Духовниците извършиха тринадесет на Руското военно гробнище в подножията на върха.

Вечерта митрополит Исидор, изгумен Исидор, о. Илия и българските армери бяха гости на Старозагорската митрополит.

На 6 септември руската църковна делегация и прируждаващите ги български духовници бяха отново на връх Шинка. Там те отслужиха заупокойна св. Литургия в катедралния храм-пантеон „Рождество Христово“. След това извършиха панихида в крингата-арам „Св. архангел Михаил“. Почасово руските гости и българските архереи посетиха Шинчинския манастирски комплекс.

Следобед делегацията посети старозагорския катедрален храм „Св. Димитър“, а след това духовниците извършиха тринадесет на мемориалния комплекс „Братниелите на Стара Загора 1877 г.“.

На 7 септември в патриаршалския катедрален храм „Св. Александър Невски“ бе отслужена заупокойна св. Литургия на всички войни, давайки живота си за върха и Освобождението на България. Богослужението бе отгледано от ръководител на руската църковна делегация Екатеринбургският митрополит Назъм, архиепископът на Томи и Константа Теодосий от Румъската православна църква, Банаският епископ Николай от Сръбската православна църква, Виенският и Австрийски епископ Иларион.

сински Назъм, главен секретар на Св. Синод, Мърка и по-късно епископ Константин, архимандрит Григорий, прогоснен на Софийската митрополития, архимандрит Йоан, починали на отглед „Богослужение“ към Св. Синод, изгумен Исидор, председател на Руското църковно поворение в София, старозагорският митрополит Кирил, представител на Румъската църква у нас, о. Игор Бистров, секретар на митрополит Исидор, свещеници от столицата и трима дякони.

След св. Литургия Варненският и Великорепадският митрополит Кирил благодари на митрополит Исидор за съвместното богослужение, да посетуват в Русия направила в България по случай 130 години от Освобождението на страната ни. В краткото си слово митрополит Кирил изтъкна ролята на Руската православна църква за Освобождението на България и отбелязва приноса на руското духовенство. Архиепископът посочи, че руските войни, давайки живота си за изваждането на българския народ, са изпълнили Христовите думи: „Никои няма любов по-голяма от тая, да положи душата си за своите приятели“ (Йоанн 15:13).

Екатериндарският и Кубански митрополит Исидор благодари за почитането на българския народ, за изпълнението на гостомилството и сърдечността, с които тяхната делегация е била приета в България. Той отбелязва радостта си от съвместните бо-

гослужения с българските духовници и от срещата с боготлобачки Максим.

В края на богослужението Негово Свещейство патриарх Максим благоволително съобщи за напаметно, да не забравяме подвига на тези, които са отдали живота си за нашето Освобождение и винаги да се стараем да им, като се принасят заупокойни служби за тях.

На 9 септември в 12.30 ч. руската църковна делегация, волема от Екатеринбургския и Кубански митрополит Кирил, Стойбишкият митрополит Назъм, архиепископът на Томи и Константа Теодосий от Румъската православна църква, Банаският епископ Николай от Сръбската православна църква, Виенският и Австрийски епископ Иларион.

При тържеството си митрополит Исидор изрази удовлетворение от посещението си у нас. Той сподели радостта си от общите богослужения, от обичаването с нашите духовници, от възможността заедно да отслужим заупокойни служби за руските и българските войни, дали живота си за вървата и освободителното на българския народ. Митрополит Исидор благодари за гостомилството и казва, че заминува с някой-топли спомени и чувствения от България.

Полина СИВРОВА

ма да покисаме оригиналната чудотворна икона, обисни митрополит Гавриил.

В своята надежда пронах този разказ за иконата от чудотата, ставали след мольба пред Боянската икона. През 1993 г. аз изляко чужа мольба майка от Хоменичка област, чийто малчешен син Георги биваше немачено болно – детето имаше тумор в мольба, IV степен, вследствие на който

менещ“ (Литургия Богородична армери отсухаи св. Аурелия). Там св. Евдокия, дъщеря на Рождество Богородично обемля история си годиниш парче (първене и 9 март).

На 9 септември рано сутринта Боянската икона на Пресвета Богородица отпътува за Украйна.

Ловчанска митрополит

През 1859 г. Пловдивският митрополит Анастий при своето обиколка из епархията си посещава град Карлово. По предложение на епархиалния хаджи Васил Левски, вуйчото на младия монах Игнатий, а се съсредоточава на неговите роднини то го ръководява в Гергиковата църква „Св. Богородица“. След това удостоява с архимандритско достойнство и в титлов хаджи Васил. На тези дни разказват поговорно за негово „присъствие“ пред всички техни роднини.

другия църковен певец от стъпчуха цар Никола Г. Пеев. Тук, преди да влезе в катедрата, Димков си свалил раяно и го закарал на дясно пред неа. Така шивелът той влязъл в църквата. След почерката той

сиа пред приятелите си порязва косата си
както им обяснил посетилката си. Отрязаната коса силна в съзнанието на Карлово водач името, известна в Карлово водач името, който влязал от дождя си заедно с един

на 1877 г. градът и неговите храмове били занесени от опожаряване. Защото тук и в близките, и френският конзул имали дини решения. Но църквата „Св. Богородица“ била бастарна от башибозук и черкеси. Били заргабили богослуженията, църковна утваря в други нещности.

Следователно мажиди манастир „Св. Спас“ през август 1871 г. бил опожарен до основи заедно с църковно имущество. Дори каменната ограда на манастира била разрушена от оверелите поробители.

живее в Солот), се опитават да промерят тези нововъзвращени приноси. Анастий открива 2-3 такниа, но не биеме компетентни да се прогизнеем за тяхната аутентичност. Обаче ни се сториха доста съмнителни (Архивмандрит дон, д-р Павел Стефанов в една своя студия дава, че наистина става дума за фалшивци).

През 1945 г. изгumen на Сопотския манастир бил епархиален Климент (Духовник), а епископ бил убит от кръволюбно променени лица, а останалите

СВЕДЕНИЯ ЗА БОГОСЛУЖЕБНИТЕ ОДЕЖДИ НА ЕПАРХИАЛНИ ИГНАТИЙ (ВАСИЛ ЛЕВСКИ)

По повод на документалната изложба "Дяконът" в Църковния музей

Оттогава епархиален Игнатий започва да участва в службите в карловската църква „Св. Богородица“, която е била в непосредствена близост до Светогорския манастир, където живеел двама души.

Епархийонокът (или дяконът) е богослужебни длъжност, която помага на свещеника при извършването на църковните служби, като при тяхното извършване е облечен в богослужебни одежди – стихар и орар. По правило богослужебните одежди се закупуват от конкретната църква и са били нейна собственост. Затова при напускане на длъжния храм духовният лице съставяло богослужебните одежди, които преди време са били по обичайно по време на служба.

По сведения на Васил Караванов, братовчед на дякон Игнатий, той при служби в карловската църква „Св. Богородица“ е

свага стихар и орар

За последен път Дякон е участвал в служба на утрината на Велика събота (18 април) през 1864 г. На Възкресение през същата нощ е с власт участвал в тържествена служба като дякон, а е била при певците на карловския, облечен само в раяно. След службата е отишъл в родния си дом, за да се „архисит“ с майка си.

Преди обиколка на Венедикт (19 април 1864 г.) Дякон гостувал заедно с приятеля си Христо Пулчиев на отгованото първо на провинция певец от храма „Св. Богородица“ хаджи Георги Ноа Василев. След това тримата отишли на гости на

Изложба с църковни одежди на Епархиалния и Националния църковно-ортодоксалски музей в София. Изложбата „Дяконът“ е открита на 21 май и продължи до 18 юни. Тя е посветена на 135-годишнината от обещаване на Васил Левски

фес, който поварилегитонно бил купил. После силен разплат по минацията си и през еприрката махала се прибрал в родния си дом. След обиколка за служба на Второ Възкресение той заедно с майка си отишъл в църквата „Св. Никола“, където бил облечен в циннали архи.

Предлагам, че

якон Игнатий е оставил богослужебните си църковни одежди в църквата

„Св. Богородица“ в Карлово, както е бил разказано. Какво обаче е отишъл впоследствие с тях, можем само да гадаем. След негово джаконство до 2 декември 1878 г.) не е известно да е имало друг дякон в карловската църква, а в църквата „Св. Богородица“ (където е служил) няма запазени дяконски богослужебни одежди. По време на „страншното“ разорение на Карлово през лятото

монаси и послушници се разбягали. Понеже манастирът останал необзледен, бил донесен за обещаване на тогавашния Вазовски маинистротелия заводи. Предлагам, че свещеник Иван Шивчев по това време е явился в Солотския манастир „Св. Спас“. Тогаватой

направил штирпа и в нея поставил дяконски богослужебни одежди

с псочка, че са принадлежали на Васил Левски. През 1953 г. от Беленският манастир „Св. Георги“ били пренесени пет монохия в Солотския манастир „Св. Спас“ – от тогава до днес светлата обиколка е джаконство. Монахите прилиси внаследили штирпа и скромно си стокта там и въобще не са възбуждали начини изследователски страсти. Дюкогат дни година епископ и патриархис комитет „Васил Левски“ не донесла оксидирани в София и тях оксидирани в Карлово, макар и изложба в една от музейна на Църковния музей.

Елена ГЕОРГИНОВА,
д.и.н., епископски историк

Исторически музей в Карлово
Редистриа и допълни
с.и.с. от 3-й Христо
ТЕМЕЛЦИ

Ел. ред. Редакцията на „Църковен вестник“ в София е пригласила за публикуване и да публикуват текстове, които са отворени за публикуване и на други медии по темата.

фалшивциор на приноси по църковни богослужебни книги

в живота мена в Солот. С тогавашния директор на музея в Карлово – Тодор Тодоров (който е пенсионерия наскоро и

Обещаване Памятника на българските опълченци

На 24 август преизтекла Георги Първанов отпри в София Памятника на българските опълченци по повод 130-годишния от билката при София. Памятникът бе освещен от Соборския митрополит Венедикт. На церемонията присъстваха: кметът на Школия Божидар Боров, Военният министър Николай Цонев, началникът на ЦГ на Българската армия ген. Златан Стоилов, други официални лица и много граждани.

В миналата била Варуно 12 кладни. В тити са покосени имената на загиналите опълченци, на дарителите и ласка с прст от вислата на сраженията. Проектът на памятника е на художника Емил Чухчев и арх. Владимир Штамбаров.

При откриването на памятника сабдо процесите митрополит Венедикт. Повеставме пълни текстове

в днешния августовски ден – годишнина от Освобождението на България, сам се обидял на действително съниране и осъждане на един грядинокле памятник, който свидетелства за нашето всероодно преклонение през самократния на българските опълченци през Освободителната руско-турска война от 1877-1878 г. Мистото, на което се намираме, не назовава по името чиния за подготвя опълченците на дясната баляшка „Св. София“ в изданието върво пробие на недоволенностия минация за вярата, а до нейната теза гори върхавещи е в лампа на Незнайния войн. Тук бистият заплатите купони на храм-памятник „Св. Александър Невски“, единствен българско-Освободителски руско-турска война, руско-турски „Чудотворец“ ни назовава за чужбона старопиянския архиепископ Никола, под който с духовната помощ на невидимите ангели закрили българските опълченци творка чужди е забравени. Дори самата сграда на Дома на армията в своята родна правителна на опълченските дружества, които са изградени основана на следосвобожденската българска война.

Кои бже българските опълченци? Тях бже джаконът от всички краища на Родната, от всички просяния и всички възраст: бгати и биеме, образовани и нушки, бегониста страци и голбарва менажета, които крикмата истината си вярата, да да могат са бе жертва за Освобождението. За кратко време те се преминаха в истински войни с впечатляващи умения и неспомни бже дух.

Под какво знаме те се сражавали? За какво воевали? За какво проваля вярата си и полковика кистита е за? Освобождението на своето Отечество – православна България! Но за тогавашното знаме бже избоянат кръст и два иконии обиколки от едната страна Богородица Маиста с Богомладенеца Иисус Христос, а от другата – свещетелските православителни Крива и Методий.

Опълченците изпълнявали не само заповедите на своя генерал Столетов, но и се райковата от една, по-късно Павел – Христова заповед за любовта. Защото, казва Писаният: „И когато любите, като любите любите, тогава не умира душата си за своите приятели“ (Корин. 15:13). Този подвиг на любовта към ближия те изпълнява заедно с себе си братите руските войни – братя по вярта, братя по кръст, братя по славишно слово – братя по архию.

Безотенливо българските опълченци получават на храляровителите бжове край Старъ Заргора. А с мукуващата бжов в крапите те се увечава при горещите августовски дни на 1877 г. при отбраната на Шипченския проход, където бе стрпано напълнено прир Балинка, днес до гложни стеснен се президирени побдобеностия война на Освободителната война на Българската столица. В България са издигнали монументни памятници на признателното потомство, изградени от камък и метал, вдъхновени с поетично слово и любов.

Но има още нещо, много по-мислосно, макар и невидимо памятник, който като криво се издига над опълченците в българската столица. В България са издигнали монументни памятници на признателното потомство, изградени от камък и метал, вдъхновени с поетично слово и любов.

Но има още нещо, много по-мислосно, макар и невидимо памятник, който като криво се издига над опълченците в българската столица. В България са издигнали монументни памятници на признателното потомство, изградени от камък и метал, вдъхновени с поетично слово и любов.

Благочинникова наша освободител император Александр Николаевич и вачки православния войни, парчни на бойното поле за вярата и за освободението на нашето Отечество – да живее и да прославя Го в широтите Го Сава и бжовата и бже Васил Атанасий

† Свещеник атирополит ИОАНИКИ

Участниците в лагера при манастирския храм заедно с ученика архм. Харалампий и монах Киприан

С децата бяха проведени различни занимания. Рисуването беше сред любимите дейности по време на лагера

Малкушовете вложиха с радост и почитание на обичайния манастирски двор

ДОБРИ ДЕЛА В ДОБРИДОЛСКИЯ Манастир

В началото на септември деца от врачанския Дом за деца, лишени от родителския грижи „Асен Зларов“ летуваха в Добридолен манастир „Света Троица“ във Видинска епархия. По инициатива на доброволци от Еворийския център при храм „Покров Богородичен“ в София летният лагер бе организиран за отглежданите се малчугани, участващи в проекта „Коледна звезда“. Ръководител на детския лагер бе доброволецът Атанас Димитров.

Наред с пътуването и кратките екскурсии са избрани от продажбата на картичките от проекта „Коледна звезда“. Рождественските четисти бяха рисувани от възпитаница на домовете за сираци. Събирателите нарисовали за летния лагер на децата, за да имат възможност по-късно да напуснат институцията, в която са принудени да живеят цялогодшно.

Двехте тишината и спокойствието на красивата манастирска природа малчуганите се включили в различни занимания: беседа, игри, рисуване, фотография, песен, разходки, пузване, лагерен огън.

Участниците в лагера помогнаха в почистването на манастирския двор, даваха дежурства в кухнята, сервираха храната и транспортираха и почиства статуете. Така те успява да съчетаят отгледка и заниманията с изкуство с помощта в поддръжката на манастира.

Малчуганите участваха и в богослуженията на монашеското братство. Авторитетът на игумена архимандрит Харалампий и атмосферата на храма респектираща иначе доста буйните деца и те участваха в

богослужението с уважение и внимание.

Братята от манастира проведоха беседа с децата по различни теми, които ги вълнуват.

Чувствата на манастира сензори безплатното нощуване и храната на участниците в лагера, както и възможността да се докоснат до античната атмосфера на монашеската света обител.

За малчуганите бе организирана сполучлива екскурзия до Белоградчишките скали, Белоградчик и Лом, посетени бяха музеите и храмове в двата града.

Веники деца получиха поздравни предимно изработени от св. светата обител и отнесоха със себе си незабравими спомени от Добридолен манастир.

Участниците в лагера изказват благодарност на архимандрит Харалампий и братството на светата обител за гостоприемството и отгледната организация на лагера. И се надяват доброто сътрудничество да продължи и в бъдеще.

Атанас ДИМИТРОВ

Добридоленският манастир „Св. Троица“

Намира се на 4 км от село Добри дол, на 25 км западно от гр. Лом, Видинска епархия. Според лето предание светата обител е създадена през XIV в. Около 1610 г. а манастира са пренесени на юг на св. Панагя. В края на XVIII в. е сградил и опожарен от турците.

През 1850 г. светата обител е възстановена от перлонах Венедикт. След 1878 г. а манастира се издигат нови постройки за умишлено изоставени се посетители.

Наложат от светата обител и на цяло и параклиса „Св. безсребреница Козма и Дамян“. Храмният празник на манастира е на Св. Троица.

От няколко години манастирът има нов игумен – архимандрит Харалампий, който постоенно религиозни сградите и напълно възстановил манастирския храм. Светата обител е известна сред местното население и е много посещавана от богомолци.

Наложат от светата обител и на цяло и параклиса „Св. безсребреница Козма и Дамян“. Храмният празник на манастира е на Св. Троица.

От няколко години манастирът има нов игумен – архимандрит Харалампий, който постоенно религиозни сградите и напълно възстановил манастирския храм. Светата обител е известна сред местното население и е много посещавана от богомолци.

Наложат от светата обител и на цяло и параклиса „Св. безсребреница Козма и Дамян“. Храмният празник на манастира е на Св. Троица.

От няколко години манастирът има нов игумен – архимандрит Харалампий, който постоенно религиозни сградите и напълно възстановил манастирския храм. Светата обител е известна сред местното население и е много посещавана от богомолци.

Наложат от светата обител и на цяло и параклиса „Св. безсребреница Козма и Дамян“. Храмният празник на манастира е на Св. Троица.

От няколко години манастирът има нов игумен – архимандрит Харалампий, който постоенно религиозни сградите и напълно възстановил манастирския храм. Светата обител е известна сред местното население и е много посещавана от богомолци.

Наложат от светата обител и на цяло и параклиса „Св. безсребреница Козма и Дамян“. Храмният празник на манастира е на Св. Троица.

От няколко години манастирът има нов игумен – архимандрит Харалампий, който постоенно религиозни сградите и напълно възстановил манастирския храм. Светата обител е известна сред местното население и е много посещавана от богомолци.

ЧУДОТВОРНИТЕ ИКОНИ НА БЪЛГАРИЯ

СВ. БОГОРОДИЦА – ВЪЗВЕШТАЙКА
Намира се в манастира църква „Успение Богородично“ в Зографския манастир. През 1275 г. а

ликите напанама Света Гора. Недалеч от Зографския манастир любява отишлим, който по няколко пъти на ден четва акафист пред тази икона. Козмо атинските во злате с панана набилия манастира, поубицият му чак ест от икона на Божиата Майка, която му горичала да отиде и каже на ишумана. „Враговете мои и на кои Син са биели, който е сиб по дух – нека се скрие, а който же лева да получи мненичския венед – да остане!“ Спарещиц теботора да ишумачи зарката, но шом станава в манастира, бирда, че сщатна икона се е пренесла в хра-

ма. Тогава дбарест и брама монаси заедно с ишумана и четирима млади се заловили в пира, където приели мненичския смърт. Иконата е покрита с изшана сребърна ризина.

СВ.БОГОРОДИЦА – УСАШИТЕННИЦА
Икона е спенонис и се намира в олтара на златната църква „Св. Георги“. СВ. Козма Зографския се молял пред нея да му посочи пътя на спасението. Тогава чук разазобор между прещетата Божия Майка и Сина и Исус Христос. Спасителната казас: „Нека се отделим от манастира на

Безмълвие.“ СВ. Козма си ишвилка пешера в една скала на запад от манастира и започнал да се поубишава в гъмно усамотение. През XIX век иконата е покрита с красив обкоб.

ЗАПОЧНА АБИОНРАНЕТО ЗА 2009 г.

„Църковен вестник“

1 година	25.00 лв.
6 месеца	12.50 лв.
3 месеца	6.25 лв.

АЛРЕА НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНУД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11, тел.факс 980-30-16
МО.Е: Танка Тончева Христова
e-mail: zvezden@dreambg.net
РЕДАКЦИОННА КОЛЕТИЯ
Ръководител: св. прот.

Банков сметка на Синодално издателство на БПЦ
Уникредит Бузалик – София, ул. „Алабин“ № 88
IBAN BG92UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBG63
Сумата да се изпрати с пощенски запис или на банков сметка,
в която да е изписан попълнен адрес и пощенски код на получателя.
„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и е забранено да се
бавно да се изпраща на банкови услуги.